

Литература.

1. Негашев Е.В. Методика финансового анализа. – М.: ИНФРА-М, 1999.
2. Ковалев В.В. Введение в финансовый менеджмент. – М.: Финансы и статистика, 1999.
3. Баканов М.И., Шеремет А.Д. Теория экономического анализа: Учебник. – М.: Финансы и статистика, 1997.
4. Савицкая Г.В. Анализ хозяйственной деятельности предприятия. – Мн.: ИП «Экоперспектива», 1997; и др.
5. Любушин Н.П., Лещева В.Б., Дьякова В.Г. Анализ финансово-экономической деятельности предприятия. Учебное пособие для вузов / Под ред. проф. Н.П. Любушина. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 1999.

**АНАЛІЗ ТА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ІНВЕСТИЦІЙ
ТА ІННОВАЦІЙ**

Кравченко К. І., студентка

Науковий керівник: Машилякевич А. О. к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В умовах ринку основними компонентами інноваційної діяльності виступають нововведення, інвестиції та інновації.

Ринок нововведень утворюється за умов невизначеності, які впливають із характеру інноваційних процесів, та взаємовідносин учасників ринку у специфічному середовищі. Становлення ринку нововведень слід розглядати у зв'язку з розвитком підприємництва у сфері інновацій. На початку цього шляху довелося відмовитися від прямого управління виробництвом на користь підприємництва, адаптуватися до нових, ринкових умов господарювання. Нарешті, з'явилися активні незалежні суб'єкти ринку, які здійснюють інноваційну політику, суть якої полягає у безперервному пошуку нововведень, диверсифікації виробництва, активному залученні у цей процес фінансового капіталу і інтелектуального потенціалу [1].

Інновація – це нововведення, яке пов'язане з науково-технічним розвитком і полягає в упровадженні результатів нової якості через заміну на сучасні або модернізацію основних фондів і технологій, в удосконаленні управління та поліпшенні економічних результатів підприємства. У такому розумінні інновацією можуть бути усі нові рішення, методичні підходи до вирішення трудових (виробничих) завдань. Крім того, інновація передбачає реальний прорив, відчутний перехід від старого до нового. Інновації є кінцевим підсумком інноваційної діяльності, яка за своєю природою є творчою інтелектуальною діяльністю, спрямованою на одержання якісно нового продукту та позитивного соціально-економічного ефекту від його впровадження. Новизна інновацій оцінюється за технологічними параметрами, а також виходячи з ринкових позицій [2].

Здійснення інноваційної діяльності потребує формування специфічного соціально-економічного середовища, характеристиками якого є:

1) орієнтація всіх чинників відтворювального процесу на забезпечення високої ефективності і якості виробництва шляхом застосування прогресивних технологій та результатів нових наукових досліджень;

2) створення сучасної інноваційної інфраструктури, спрямованої на підтримку інноваційної діяльності. Вона включає всі організації, що сприяють здійсненню інноваційної діяльності (технологічні інкубатори, технопарки, інноваційно-технологічні центри та ін.);

3) формування інноваційної культури суспільства, що проявляється у його відкритості до творчості, нововведень, готовності до конструктивних змін;

4) розвиток інноваційного потенціалу країни, здатного забезпечити її конкурентоспроможність на світових ринках високотехнологічної продукції;

5) формування цивілізованого ринку інновацій, здатного регулювати їх рух в економіці на основі взаємодії попиту, пропозиції та встановлення їх ринкової цінності.

Вся інноваційна діяльність повинна бути підтримана вкладеннями інвестицій.

Інвестиції - довгострокові вкладення капіталу для одержання прибутку чи доходу. Інвестиціями є кошти, цільові банківські вклади, цінні папери, паї, технології, устаткування, ліцензії, кредити, майнові права, інтелектуальні цінності, вкладені в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності в цілях одержання прибутку і досягнення соціального ефекту.

За допомогою інвестиційного ринку в ринковій економіці здійснюється кругообіг інвестицій, перетворення інвестиційних ресурсів (інвестиційний попит) у вкладення, що визначають майбутній приріст капітальної вартості (реалізований інвестиційний попит) [3].

Постійна реалізація інвестицій в інновації та інновацій в інвестиціях на всіх фазах життєвого циклу підприємства дає змогу досягти збільшення економічного ефекту, що, в масову характері свого застосування, істотно покращить загальну ситуацію в країні. Адже фактом є те, що на сьогодні основним завданням України є глибоке реформування економіки, мета якої не просто економічне зростання, а набуття нею соціальної природи як основи стабільного економічного росту. Труднощі становлення ринкових відносин пов'язані з процесами зниження рівня НТП в Україні, який повинен бути головним фактором підвищення інноваційної активності вітчизняних підприємств.

Література.

1. Інноваційна діяльність: стимули та перешкоди: монографія/ Петрова І.Л., Шпильова Т.І., Сисоліна Н.П. За наук. ред. проф. Петрової І.Л. - К.: Дорадо, 2010. - 320 с.

2. Інноваційні засади та виміри стратегічного розвитку підприємств України. Кол. монографія / І.Л. Петрова, З.М. Борисенко, Н.І. Дишлюк та ін.; За наук. ред. проф. Петрової І.Л. – К.: ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», 2012. - 355 с.

3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bukvar.su/jekonomika/207108-Investicionnyiy-rynok.html>